

somhed. Der er imidlertid den Forskel, at de for den fastsatte Vilkaar er ganske anderledes end dem, der efter Lovforslaget vil blive gældende. Havde Lovforslaget været bygget op efter de samme Linier, havde det antagelig vundet større Tilslutning, end det har.

Der er et gammelt Ord, der siger, at den ved bedst, hvor Skoen trykker, som har Skoen paa; han kan vise det Sted, hvor Skoen skal rettes, for at man kan gaa med den. Den kompetente Forsamling, som Industriraadet er, har i sin Skrivelse af 26. forrige Maaned udtalt, at hensigtsmæssige Told- og Importreguleringsforanstaltninger er de rette Midler til en virksom Bekæmpelse af den herskende ekstraordinære Arbejdsløshed, og dette siges selvfølgelig kun, fordi det er den praktiske Forsamling, som har Skoen paa, der kan mærke, hvor Trykket er, og hvorledes det skal afhjælpes. Vi sender vore Ordre og vore Penge ud af Landet, støtter Erhvervslivet og Arbejderne i andre Lande, medens vort eget lider under, at disse andre Lande kan sende deres Varer ind over vort Lands Grænser, og vi ikke kan konkurrere med dem. Jeg ved af egen Erfaring, at Konkurrence ude fra virker ind over Danmarks Grænser. Da vi vilde udføre, opdagede vi, at der var 3 Gange saa stærk Beskyttelse i vort sydlige Naboland, som vi havde i vort Land. Det er dog ganske urimeligt, at vi saaledes udmarver vort Land, lader vore egne gaa ledige og beskæftiger andre Staters Borgere. Jeg siger: Hvor er den sunde Sans i det danske Folk!

Som jeg før udtalte, har jeg forstaaet, at Kriseværnsudvalgets Tilslutning kun blev givet, fordi Lovforslaget betragtedes som et Led i Foranstaltninger til øget Beskæftigelse her i Landet, til en Muliggørelse af forøget Produktion. Men hvad der er tænkt paa med de yderligere Led, har vi intet hørt om. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (J. A. Hansen) sagde, at der maatte gøres noget, men vi har ikke hørt hvad, ej heller det af Rigsdagens Partier nedsatte Erhvervsudvalg. Udenfor Rigsdagen er det — ikke af nogen til Rigsdag og Regering knyttet — sagt til mig, at dersom dette Lovforslag vedtages, kommer der nok mere, og der blev nævnt mig noget, der kunde tages som en Antydning i den Retning. Men dertil kunde jeg kun svare, at da det var i Rigsdagen, Beslutningerne skulde tages og Afgørelserne træffes, maatte det ogsaa være der — og paa forbindende Maade —, at Anvisninger blev

givet om de følgende Led, man havde tænkt paa. Jeg vil i hvert Tilfælde ikke være med til at vedtage et Lovforslag, der er saa lidet tiltalende for os, og som erfarne Mænd siger er af ringe Værdi med Hensyn til Beskæftigelsesmuligheder, blot i Troen paa, at der skal følge noget andet og bedre efter — og der saa ikke kom noget. Vil man fra den høje Regerings Side mine Meningsfæller og mig noget i denne Sag, og vil man tage noget Hensyn til vore Meninger, saa ved den høje Regering og den højtærede Erhvervsminister; hvor vi er at faa i Tale, og hvor de forbindelse Forhandlinger maa føres. Men noget saadant er ikke antydnet under Sagens Behandling i det høje Folketing, og dette er utvivlsomt blevet til Skade for Lovforslagets Gennemførlighed.

Princippet at yde Tilskud til at faa Arbejder i Gang er selvfølgelig at foretrække for at give Understøttelse. Skal der foretages noget til en hurtig Afhjælpning af Situationen, vil jeg anbefale, dels at der snarest fremlægges Forslag visende de følgende Led, som den høje Regering vil foreslaa, for at effektiv Fremme af Beskæftigelse her i Landet kan ske, dels at der fra Statsmagtens Side gøres, hvad der kan gøres, for at vor Møntenhed kan naa sin fulde Værdi, thi, som jeg tidligere har sagt her i Tinget: før dette sker, fremkaldes Ordre og Køb ikke i øget Omfang.

I Arbejdsløshedsloven af 4. Marts 1924, 3die Afsnit, er der fastsat i § 30, at Bestyrelsen af Arbejdsløshedsfonden henlægges til Arbejdsnævnet, der er omtalt i § 35 — det saakaldte C-Nævn —, og der er i § 32 givet bestemte Regler, hvorefter Fondens Midler kan anvendes, de Midler, der tilvejebringes ved Tilskud fra de forsikringspligtige Arbejdsgivere og fra Staten. Men nu disponeres der i denne Lov over en 2—3 Mill. Kr. af Fonden, uden at Fondens Bestyrelse er saa meget som hørt derom. Der skal disponeres efter ganske andre Regler end dem, der er fastlagt for Fonden, og som var Forudsætningen for, at man — i alle Tilfælde var det det for mine Meningsfæller og mig — gik med til, at Arbejdsgiverne skulde yde Bidrag til Fonden, og det mener jeg, man ikke er berettiget til; det er efter mit Skøn et Brud paa de Forudsætninger, hvorunder Fonden i sin Tid blev etableret.

Det er sagt, at dersom dette Lovforslag ikke gennemføres, sker der ikke mere paa dette Omraade. Jeg maa sige, jeg vægrer mig ved at tro det. Under de 9